

[Thisted Knudsen.]

adskillige kommuner er gået over gevind, og at foranstaltninger må træffes inden det nye skatteårs begyndelse for at tilvejebringe nogen retfærdighed på dette område.

For det andet foreslår vi, at den amtskommunale beskatning i højere grad, end tilfældet er nu, sættes i relation til landbrugets forrentningsprocent. Dette er heller ikke noget nyt. Princippet er første gang anerkendt i loven af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter, i hvilken det bestemtes, at staten skulle yde et tilskud til nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille, når landbrugets forrentningsprocent beregnet på grundlag af handelsværdien gik under 4,3. Tilskuddet blev dengang fastsat til 465 000 kr. for hver fulde promille, forrentningsprocenten lå under 4,3.

Vi foreslår nu, at vi som udgangspunkt ikke tager en forrentningsprocent på 4,3, men en forrentningsprocent på 5. Vi foreslår endvidere, at de 465 000 kr. forøges til 2 mill. kr. pr. promille, men således at det årlige tilskud fra statskassen til amtskommunerne i medfør af denne bestemmelse ikke kan overstige 60 mill. kr. Tager man prisudviklingen og renteniveauet m. m. i betragtning, indebærer dette lovforslag stort set kun en ajourføring af bestemmelsen i loven af 1933. En forrentning af landbrugs-kapitalen på 5 pct. i dag kan efter min opfattelse ikke siges at være bedre end en forrentning på 4,3 pct. i 1933, tværtimod. Den effektive rente på obligationsmarkedet ligger vel i dag mellem 6 og 7 pct., medens den i 1933 kun var godt 4 pct.

Jeg skal endvidere fremsætte det i går anmeldte forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for refusion af de kommunale udgifter til vejvæsen og sygehuse, som har til formål at lette den tyngende ejendomsbeskatning i amts- og sognekommuner. Begrundelsen herfor er bl. a., at vi næppe kan undgå en ikke uvæsentlig stigning i sygehusudgifterne. Den nye sygeplejeordning stiller, for så vidt angår elevuddannelsen, store krav til sygehuse. Det er urimeligt, at sygehuse alene skal bære denne udgift, når man tager i betragtning, at uddannes der fire sygeplejersker på et sygehus, benytter sygehuset bagefter kun én af dem, idet de tre andre går over i anden

virksomhed, d. v. s. at amtskommunerne for en stor del skal bære disse uddannelsesudgifter, også udgiften ved at uddanne sygeplejersker til andre samfundsmæssige formål. Hertil kommer, at lægerne presser på med krav om lønstigninger, og at kravet om bedre og bedre teknisk apparatur er stigende; alt dette medfører forøgede udgifter. Vi har fra venstres side tidligere påpeget det urimelige skattemæssige grundlag for tilvejebringelsen af indtægter til sygehusernes drift i amtskommunerne, og vi har stillet forslag om, at man ikke længere skulle dække disse udgifter ved hjælp af beskatningen af fast ejendom, men som i købstæderne gennem skatter, der stort set lignes på indtægterne. Vi har imidlertid ikke kunnet trænge igennem med dette synspunkt. Vi må derfor i den nuværende situation gøre gældende, at amtskommunerne ikke fortsat kan skaffe sig dækning for de stedse stigende sygehusudgifter ved udskrivning af skat på fast ejendom. Hvis man ikke radikalt vil omlægge reglerne for udskrivning af skat til dækning af sygehusudgifter, kan vi ikke se rettere, end at det bliver nødvendigt at overveje nye tilskudsforanstaltninger til amtskommunerne på dette område.

Vi mener endvidere, at det i den øjeblikkelige situation også vil være saglig rigtigt at se nærmere på reglerne for refusion til vejarbejder, både til sogne- og amtskommunerne.

Vi anser ikke disse forslag for at indebære en endelig løsning af de amtskommunale og sognekommunale skatteproblemer, men vi mener, det er en bydende nødvendighed at gennemføre foranstaltninger med øjeblikkelig virkning til lettelse af den amts- og sognekommunale beskatning. Vi kan ikke lade landbruget være i uvished om, hvad regering og lovgivningsmagt agter at foretage sig på dette område, og vi må efter min opfattelse have klarhed, før de kommunale budgetter finder deres endelige form.

Jeg skal til slut tilføje, at for os er det af afgørende betydning at opnå et resultat. Det siger derfor sig selv, at vi er villige til enhver forhandling, blot vi kan opnå en forsvarlig ordning af dette store problem.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte forslag vil blive omdelt.